

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2025. december 11.
(OR. en)

14906/1/25
REV 1
PV CONS 57
ENV 1153
CLIMA 499
PARLNAT

TERVEZET – JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA
(Környezetvédelem)
2025. november 4.

1. A napirend elfogadása

A Tanács elfogadta a 14489/25 dokumentumban foglalt napirendet.

2. Az „A” napirendi pontok jóváhagyása

Nem jogalkotási tevékenységek jegyzéke 14602/25

A Tanács elfogadta a fent említett dokumentumban szereplő valamennyi „A” napirendi pontot, köztük az elfogadás céljából benyújtott valamennyi nyelvi COR és REV dokumentumot.

Jogalkotási tanácskozások

(Nyilvános tanácskozás az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (8) bekezdése alapján)

3. Az európai klímarendelet módosítása 14715/25 *Általános megközelítés*

A Tanács általános megközelítést alakított ki az európai klímarendelet módosításáról szóló, a 14960/25 + COR 1 dokumentumban foglalt rendeletről. **Csehország, Lengyelország, Magyarország és Szlovákia kijelentette, hogy nem áll módjában támogatni az általános megközelítést. Bulgária jelezte, hogy tartózkodik az általános megközelítésről való szavazás során.**

Ausztria, Lettország, Litvánia, Magyarország, Németország, Szlovákia egy-egy nyilatkozatot, a Bizottság pedig nyilatkozatokat nyújtott be, amelyek a mellékletben találhatók.

Nem jogalkotási tevékenységek

4. Uniós beadvány az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) keretében benyújtandó aktualizált nemzetileg meghatározott hozzájárulásról *Jóváhagyás* 14716/25

Egyéb

5. Aktuális jogalkotási javaslatok (Nyilvános tanácskozás az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (8) bekezdése alapján)

Az erdőirtásról szóló uniós rendelet elhalasztásának és érdemi egyszerűsítésének sürgető szükségessége
Ausztria tájékoztatója

IC 14736/25

A Tanács nyugtázta Ausztria tájékoztatóját, valamint más delegációk hozzászólásait.

I Első olvasat

C A Bizottság javaslatán alapuló napirendi pont

Nyilatkozatok a 14489/25 dokumentumban foglalt jogalkotási „B” napirendi ponthoz

A 3. „B” napirendi ponthoz: Az európai klímarendelet módosítása
Általános megközelítés

AUSZTRIA NYILATKOZATA

„Ausztria nyugtázza az európai klímarendelemben meghatározott ambiciózus célt, amely szerint 2040-re nettó 90%-kal kell csökkenteni az üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Egyértelmű, hogy egy ilyen ambiciózus cél szilárd és megbízható támogató keret létrehozását teszik szükségessé, amely jogbiztonságot nyújt, megőrzi Európa szilárd ipari bázisát, és megakadályozza a kibocsátásáthelyezést.

Ausztria tudatában van annak, hogy az európai klímarendelet jelenlegi változatában nem lehet minden konkrét részletet véglegesíteni, és hogy számos szemponttal további jogalkotási javaslatok foglalkoznak majd, ugyanakkor továbbra is alapvetően fontosnak tartja, hogy a klímarendelet egyértelmű és kiszámítható keretet biztosítson vállalkozásaink számára az alacsony szén-dioxid-kibocsátású jövőre való hatékony átállás biztosításához.

A klímasemlegességre való átállás lehetőséget kínál az innovációra és a növekedésre. Ugyanakkor szem előtt kell tartanunk az átállást kísérő kockázatokat és kihívásokat is. Ahhoz, hogy iparunk számára támogató környezetet teremthessünk, elengedhetetlen, hogy ismét vonzóvá tegyük a beruházásokat, amelyek biztosítják a gazdasági versenyképességet, a foglalkoztatást és a társadalmi stabilitást.

Ezzel összefüggésben Ausztria számára továbbra is különösen nagy jelentőséggel bírnak a következő fontos elemek:

- **A kibocsátási egységek ingyenes kiosztásának fokozatos megszüntetése 2028-tól kezdődően – lassúbb pálya**
  - Ausztria hangsúlyozza, hogy – az ingyenes kibocsátási egységek 2026-tól kezdődő fokozatos megszüntetésére vonatkozó lassúbb pálya szükséges kiegészítéseként – az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben (ETS) az ingyenes szén-dioxid-kibocsátási egységeket 2034 utánra is ki kell terjeszteni.
  - Emellett alapvetően fontos az ingyenes kibocsátási egységek fokozatos megszüntetésére vonatkozó pálya lapítása 2028-tól kezdődően annak érdekében, hogy az átmeneti időszak alatt elkerülhetőek legyenek az iparágakra nehezedő indokolatlan terhek.

- Mindkét elemnek megfelelően tükröződnie kell az ETS-irányelv és a CBAM-rendelet felülvizsgálatában.
- Ausztria felkéri az Európai Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb nyújtsa be a vonatkozó javaslatokat.
- **A Párizsi Megállapodás 6. cikke szerinti kiváló minőségű nemzetközi jóváírások:**
  - Ausztria támogatja azt a javaslatot, hogy 2036 előtt a kibocsátáskereskedelmi rendszerben – szigorú környezetvédelmi és fenntarthatósági kritériumok mellett – lehetővé váljon a nemzetközi jóváírások felhasználása.
  - A nemzetközi tanúsítványok esetleges beillesztését hatásvizsgálat keretében gondosan meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az összhangban legyen az általános dekarbonizációs célokkal. E tanúsítványoknak az ETS-ben való esetleges használatát nyitott módon kell megvizsgálni.”

NÉMETORSZÁG NYILATKOZATA

„Németország az alábbi három feltétel mellett támogatja, hogy – az Európai Bizottság javaslatának megfelelően – 2040-re 90%-kal csökkenjen a nettó kibocsátás:

1. Németország hozzájárulásának összhangban kell lennie Németország 2040-re kitűzött nemzeti éghajlat-politikai célértékeivel. Fontos hangsúlyozni, hogy a 2040-re vonatkozó új uniós éghajlat-politikai célérték nem eredményezhet további csökkentési követelményeket vagy kötelezettségeket az érintett ágazatok számára Németországban.
2. Az állandó nyelöket integrálni kell az uniós szakpolitikákba.
3. A kiváló minőségű nemzetközi jóváírások hozzájárulása a 2040-es köztes célérték legfeljebb 3 százalékpontját teszi ki.

Emellett hozzáadott értékünk megőrzése érdekében biztosítani kell a kibocsátásáthelyezés elleni hatékony védelmet.

E feltételek alapján a következő prioritásokat kell figyelembe venni a 2040-re vonatkozó, küszöbön álló uniós éghajlat-politikai csomag kialakítása során, valamint az Európai Parlamenttel folytatandó, küszöbön álló háromoldalú egyeztetésekre tekintettel:

Először is, a Párizsi Megállapodás 6. cikke szerinti nemzetközi tanúsítványoknak »biztonsági hálóként« kell szolgálniuk, míg az uniós éghajlatvédelmi keretnek a 90%-os csökkentésre kell irányulnia. A nemzetközi tanúsítványok használatának lehetőségét azokban az ágazatokban kell alkalmazni, amelyek a legnagyobb nehézségekkel szembesülnek célértékeik elérése terén. Ebben az összefüggésben az ETS-t is figyelembe kell venni, bár a nemzetközi tanúsítványoknak az ETS-ben való megfelelés céljából történő közvetlen használata nem lesz megengedett.

Másodszor, a 6. cikk szerinti jóváírások korlátozott szerepére vonatkozó referenciaértéknek közvetlenül a 2040-es köztes célértékre kell vonatkoznia. A módosított európai klímarendelet 4. cikke (5) bekezdésének a) pontját úgy értelmezzük, hogy 2036-tól kezdődően a Párizsi Megállapodás 6. cikke szerinti kiváló minőségű nemzetközi jóváírások korlátozottan hozzájárulhatnak a 2040-re vonatkozó éghajlat-politikai célérték eléréséhez, és 2040-re elérhetik az 1990-es nettó kibocsátás 3%-át.

Harmadszor, a tartós negatív kibocsátásokat – korlátozott mértékben – úgy kell beépíteni az ETS-be, hogy megőrizzük annak integritását, és hogy ez a beépítés ne vezessen a szükséges kibocsátáscsökkentés elmulasztásához. Emellett biztosítani kell a tartós negatív kibocsátások fenntarthatóságát.

Negyedszer, a 2040-re vonatkozó éghajlat-politikai célértékre vonatkozó bizottsági hatásvizsgálat szerint az ETS hatálya alá tartozó ágazatokban 2040-ben még mindig jelentős kibocsátások várhatók. A (8a) preambulumbekzdés negyedik mondatát úgy értelmezzük, hogy az EU ETS lineáris csökkentési tényezője 2036-tól kiigazításra kerül annak érdekében, hogy tükrözze a 2040-re elrendő 90%-os kibocsátáscsökkentéssel összeegyeztethető, az érintett ágazatokban fennmaradó kibocsátást.

Ötödször, az importárak karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmust úgy kell kialakítani, hogy bürokráciától mentesen és hatékonyan működhessen. Ezzel összefüggésben üdvözljük az omnibusz csomag részeként már elfogadott egyszerűsítéseket. Emellett az Európai Bizottságnak haladéktalanul szabályozási javaslatokat kell benyújtania a CBAM hatálya alá tartozó termékek kivitelére vonatkozó, az EU egészére kiterjedő és a WTO-nak megfelelő egységes kiigazításra vonatkozóan. Ha a CBAM révén nem érhető el a kibocsátásáthelyezés elleni hatékony védelem, az exportorientált iparágak versenyképességét továbbra is kibocsátási egységek ingyenes kiosztásával kell szabályozni.

Végezetül a német kormány támogatja a villamosenergiaár-kompenzációnak az Európai Bizottság által javasolt ágazati kiterjesztését.”

MAGYARORSZÁG NYILATKOZATA

„Magyarország nem tudja támogatni a 90%-os nettó kibocsátáscsökkentési célértéket, ezért nem tudjuk támogatni az általános megközelítést sem. Ez az ambíciószint nem egyeztethető össze az Európa versenyképességének és gazdasági rezilienciájának megerősítésére irányuló célkitűzéssel. Reális és hatékony támogató feltételek nélkül komoly kockázat áll fenn a tekintetben, hogy az európai vállalatok az Unión kívülre helyezik át termelésüket és kibocsátásaikat, ami dezindusztrializációhoz, munkahelyek megszűnéséhez és külső szereplőktől való fokozott függőséghez vezetne, aláásva egyúttal a kibocsátáscsökkentési erőfeszítéseket.

A javaslatot nem támasztja alá olyan aktualizált hatásvizsgálat, amely tükrözné a közelmúltbeli jelentős geopolitikai és gazdasági fejleményeket. Nem került benyújtásra semmilyen tagállami szintű elemzés, ami azt jelenti, hogy továbbra sem ismertek a tagállamokra gyakorolt eltérő hatások. Ezért a helyzet hasonlít az »Irány az 55%!« intézkedéscsomag elfogadásakor tapasztalt helyzethez: most is az európai gazdaságnak kell alkalmazkodnia az éghajlat-politikai intézkedésekhez, és nem fordítva.

Bár támogatjuk az éghajlatvédelmi törekvéseket, de reális és életszerű megközelítést szorgalmazunk. Úgy véljük, hogy a bölcs döntés az lenne, ha alacsonyabb célértékszintről indulnánk, tükrözve a gazdasági realitásainkat. Az ambíciózus fellépés iránti elkötelezettségünket az elért eredményeink is bizonyítják: Magyarország az 1990-es szinthez képest már 48%-os kibocsátáscsökkentést ért el, ami jóval meghaladja az uniós átlagot. Ugyanakkor számos tagállam nem ért el hasonló előrelépést, ami felveti annak kérdését, hogy a kollektív célérték miként érhető el méltányos és kiegyensúlyozott módon. Mindannyian felelősséggel tartozunk polgárainknak. Ennek tükrében sürgetjük, hogy azokat a tagállamokat, amelyek szavazatukkal felhívták a Tanács figyelmét a 90%-os célérték megvalósíthatatlanságára, ne terhelje felelősség azért, ha végül megghiúsul a 2040-es uniós célérték elérése. A korai eredményeket megfelelően el kell ismerni a soron következő keretben.

Továbbá, tekintettel a LULUCF-ágazatban tapasztalható jelentős bizonytalanságokra és a technológián alapuló szén-dioxid-eltávolítás elterjedtségi arányára, nem helyénvaló egy kötelezően teljesítendő nettó kibocsátáscsökkentési célértéket a nyelőkre vonatkozó feltételezésekre alapozni. Bár látunk némi javulást a kompromisszumos szövegben, különösen a módosításra/felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés tekintetében, ezek a változtatások továbbra sem elegendőek. A keret módszertanával, végrehajtásával és stabilitásával kapcsolatban még mindig sok a nyitott kérdés.

Emellett az olyan intézkedések, mint például az ETS2, várhatóan súlyosbítják a helyzetet azáltal, hogy növelik a háztartásokra és a kisvállalkozásokra háruló költségeket, negatív társadalmi reakciók kockázatát rejtik magukban, és csökkentik az éghajlat-politikának a közvélemény általi támogatását, miközben nem vezetnek jelentős kibocsátáscsökkentéshez.

Végezetül, sajnálattal állapítjuk meg, hogy egy ilyen alapvető jelentőségű dosszié tárgyalására igen szoros határidők mellett került sor, ami nem helyénvaló egy ilyen hosszú távra kiható, stratégiai jelentőségű döntés esetén. Kiegyensúlyozott, tényeken alapuló és hiteles megközelítésre van szükség annak biztosításához, hogy a 2040-re vonatkozó keret továbbra is reális és társadalmilag elfogadható legyen, valamint összhangban álljon Európa versenyképességi célkitűzéseivel.”

LETTORSZÁG NYILATKOZATA

„Lettország – amellett, hogy támogatja az európai klímarendelethez vonatkozó általános megközelítés szövegét – hangsúlyozni kívánja a következő szempontokat, amelyek kulcsfontosságúak lesznek ahhoz, hogy országunkban sikeresen megvalósuljon a karbonsemlegességre való átállás.

Részletes hatásvizsgálatra van szükség a jövőbeli jogszabályi keret kidolgozása és az e keretről való döntés során annak biztosítása érdekében, hogy a kibocsátáscsökkentés terhe méltányosan kerüljön megosztásra, és az valamennyi tagállamban érvényesíthető legyen, figyelembe véve azt, hogy a tagállamokban eltérő egyrészt a társadalmi-gazdasági helyzet, a kibocsátások szerkezete és az egyes ágazatokban rejlő kibocsátáscsökkentési potenciál – különösen a LULUCF-vonatkozású szempontokat illetően –, beleértve a szerves talajok összetett jellegét és eredendően magas kibocsátási potenciálját is, másrészt tekintetbe véve a geopolitikai kihívásokat.

Egyértelműen abból indulunk ki, hogy a fenntartható bioenergia továbbra is a megújulóenergia-portfólió részét képezi, anélkül, hogy felhasználása további terheket és korlátozásokat vonna maga után, különösen azon erőforrások tekintetében, amelyeket az EU-n belül szerzünk be, ahol az erdőgazdálkodás fenntartható megközelítését alkalmazzuk.

Az európai klímarendelethez foglalt felülvizsgálati rendelkezést az átfogó célérték felülvizsgálatára szolgáló mechanizmusnak tekintjük, amelyet akkor kell elvégezni, ha az adatok azt mutatják, hogy a tényleges végrehajtási eredmények eltérnek a 2040-re kitűzött cél felé vezető, kívánt pályától.”

LITVÁNIA NYILATKOZATA

„Litvánia támogatja az európai klímarendelet módosításáról szóló általános megközelítés elfogadását.

Litvánia szerint ugyanakkor gondoskodni kell arról, hogy egyrészt elegendő támogató feltétel és rugalmassági mechanizmus álljon valamennyi tagállam rendelkezésére a 2040-re vonatkozó éghajlat-politikai célérték teljesítéséhez – többek között szerepeljen egyértelmű utalás olyan uniós intézkedésekre, amelyek a társadalmi-gazdasági kihívások kezelését, illetve a közvélemény támogatásának biztosítását célozzák a Szociális Klímaalap 2032. évi megszűnését követően –, másrészt hogy valamennyi tagállamban hozzáférhetőek és megfizethetőek legyenek az innovatív technológiák.

Ezen túlmenően Litvánia hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági és a földhasználati ágazatban több különböző célkitűzésre van szükség, figyelembe véve ezen ágazatok korlátozott lehetőségeit az éghajlatváltozás mérséklésére, illetve a természeti jelenségeknek való kiszolgáltatottságukat. Biztosítani kell továbbá a koherenciát az uniós élelmezésbiztonság, az ágazat versenyképessége és a rendkívül ambiciózus éghajlat-politikai célkitűzések között.

Kiemelten fontos gondoskodni attól, hogy a 2026-ban benyújtandó, a 2040-re vonatkozó uniós éghajlat-politikai célérték elérését szolgáló jogalkotási csomag a mezőgazdasági és a földhasználati ágazat tekintetében olyan, az üvegházhatású gázok (ÜHG-k) kibocsátásának csökkentésére vonatkozó célértékeket tartalmazzon, amelyek gazdasági szempontból racionálisak. Megfelelő biztosítékok és hatékony támogató intézkedések – különösen pénzügyi eszközök – hiányában az ambiciózus uniós ÜHG-kötelezettségvállalások magasabb termelési költségekhez, élelmiszerárakhoz és élelmezésbiztonsági kockázatokhoz vezethetnek.

Az uniós mezőgazdasági termelőkre vonatkozó feltételek egyenlőtlensége – amely a közvetlen támogatások konvergenciájának hiánya esetén jelentkezik – csak fokozza a tisztességes verseny elvének torzulását a mezőgazdasági ágazatban. Litvánia e tekintetben felszólítja a Bizottságot annak feltérképezésére, hogy miként lehet a legjobban biztosítani a versenyképes, reziliens és fenntartható mezőgazdasági fejlesztést célzó hatékony technológiákat és intézkedéseket, optimalizálva mindeközben az ágazatnak az ÜHG-k csökkentéséhez és elnyeléséhez a fenntartható földhasználat és az újraerdősítés révén tett hozzájárulását.”

SZLOVÁKIA NYILATKOZATA

„A Szlovák Köztársaság elkötelezett a dekarbonizációs erőfeszítések és a klímasemlegesség 2050-ig történő elérésére irányuló uniós célkitűzés mellett. A Szlovák Köztársaság már teljesíti a 2030-ra vonatkozó dekarbonizációs célkitűzését. Energiaszerkezetünk a szén kivezetését követően immár kibocsátásmentes. Az európai ipar versenyképességét szem előtt tartva úgy véljük, hogy a kibocsátáscsökkentési célkitűzéseket realisabbá, nem pedig szigorúbbá kell tenni. A hosszú távú dekarbonizációs célkitűzéseket átgondoltan, erős politikai felelősségvállalással és szilárd támogató keret biztosításával kell meghatározni. A 2040-re vonatkozó éghajlat-politikai célérték meghatározásának folyamata stratégiai jelentőségű. A tagállamok – köztük a Szlovák Köztársaság – egyértelmű kérését követően az Európai Tanács 2025 októberében politikai megbeszélést tartott és iránymutatást nyújtott e kérdésről. A 2040-re vonatkozó éghajlat-politikai célérték konkrét szintjéről azonban nem született megállapodás, ami a kérdés bonyolultságáról tanúskodik.

A Szlovák Köztársaság úgy véli, hogy a javasolt 90%-os célértékszint túlságosan ambiciózus. Tekintettel a jelenlegi geopolitikai helyzetre, a természetes szénelnyelők csökkenésére és a technológiai fejlődés ütemére, e célértékszint megvalósíthatósága jogos aggályokat vet fel. Az említett okból a Szlovák Köztársaság nem tud egyetérteni az európai klímarendelethez vonatkozó általános megközelítéssel.

A technológiasemlegesség elvét fenn kell tartani, és annak valamennyi jövőbeli jogalkotási és nem jogalkotási javaslatban tükröződnie kell. Az Európai Tanács 2025. októberi következtetéseivel összhangban az ipar dekarbonizációjának technológiai szempontból semleges módon történő megvalósítását szorgalmazzuk. A Bizottság nemrégiben közzétett, 2026-ra vonatkozó munkaprogramja e tekintetben aggályokat vet fel, mivel csak a megújuló energiára vonatkozóan tartalmaz egy új keretet. Noha teljes mértékben támogatjuk az energetikai átállás felgyorsítására irányuló törekvést, a Szlovák Köztársaság úgy véli, hogy a megújulóenergia-irányelvben és az energiahatékonysági irányelvben meghatározott keretek 2030 utáni folytatása egyfelől nem szükséges, másfelől nem áll összhangban a felülvizsgált európai klímarendelet 4. cikke (5) bekezdésének javasolt megfogalmazásával sem. A Szlovák Köztársaság úgy véli, hogy a 2030 utáni keretet úgy kell kialakítani, hogy abban a dekarbonizáció kiegyensúlyozott és inkluzív megközelítése tükröződjön, támogatva minden kibocsátásmentes és alacsony szén-dioxid-kibocsátású megoldás alkalmazását anélkül, hogy korlátozná a tagállamok azon jogát, hogy megválasszák saját energiaszerkezetüket.

A Szlovák Köztársaság támogatja a 4. cikk (5) bekezdésének c) pontjában javasolt, az ágazatok és eszközök közötti és azokon belüli fokozott rugalmasságot. Értelmezésünk szerint a tagállamok számára engedélyezhető az eltérés néhány részcéltől (pl. a megújuló energiára vagy az energiahatékonyságra vonatkozó célértékektől), feltéve, hogy a dekarbonizációs célértékeik összességében véve teljesülnek. Ez a megközelítés a klímasemlegesség elérését illetően egy testre szabottabb és költséghatékonyabb utat támogat, és tükrözi a tagállamok Szerződésben rögzített jogait, nemzeti sajátosságait és kapacitásait.

A Szlovák Köztársaság úgy véli, hogy a jelenlegi jogszabályi keret gondosan kiegyensúlyozott kompromisszumot jelent a szolidaritás és a költséghatékonyság között. Biztosítja, hogy bár valamennyi tagállam hozzájárul a közös éghajlatvédelmi törekvéshez, erőfeszítéseik arányosak legyenek gazdasági kapacitásukkal. A 2030 utáni keretben el kell ismerni, hogy az említett elvek közötti jelenlegi egyensúly indokál szolgáló alapvető feltételek nem változtak. A tagállamok közötti gazdasági különbségek továbbra is jelentősek, csakúgy, mint az energiaintenzitás, a technológiai kapacitás és a finanszírozáshoz jutás terén fennálló különbségek. Az alacsonyabb GDP-vel rendelkező országok esetében az energetikai átállás relatív költségei továbbra is jóval magasabbak. Ebben az összefüggésben a tagállamok erőfeszítéseinek az egy főre jutó GDP-n és a szolidaritás elvén kell alapulniuk annak elkerülése érdekében, hogy az átállás nagyobb terhet helyezzen az alacsonyabb jövedelmű és szűkebb költségvetési és beruházási kapacitással rendelkező tagállamokra. Az erőfeszítések aránytalan elosztása azzal a veszéllyel jár, hogy megnöveli az energiaszegénység szintjét és rontja a versenyképességet, különösen a hagyományos ipari ágazatoktól függő régiókban.

A természetes nyelők továbbra is kulcsfontosságú részét képezik a dekarbonizációs erőfeszítéseinknek. A természetes nyelők hozzájárulása azonban olyan különböző elemektől függ, amelyeket a tagállamok nem tudnak befolyásolni, így például az éghajlatváltozás hatásaitól és a természetes bolygatás hatásaitól. Ezenkívül minden tagállamban fennállnak olyan sajátos nemzeti körülmények, amelyek befolyásolják a természetes nyelők lehetőségét: ilyen az erdők korszerkezete és a fenntartható erdőgazdálkodás szükségessége. A Szlovák Köztársaság hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a biológiai sokféleséggel való szinergiákat, és biztosítani kell, hogy dekarbonizációs erőfeszítéseink ne álljanak szöges ellentétben a természet helyreállításáról szóló rendelet célkitűzéseivel, illetve a biológiai sokféleségünk helyreállítására és megőrzésére irányuló céllal.

Az átállás finanszírozása szintén fontos kérdés marad. A 2030 utáni keretben a Bizottságnak meg kell erősítenie mind a többéves pénzügyi kereten belüli, mind az azon kívüli pénzügyi eszközöket, ideértve a Modernizációs Alap, az Innovációs Alap, az Igazságos Átmenet Alap és a Szociális Klímaalap folytatását.

Az épület-, közúti közlekedési és további ágazatokra vonatkozó kibocsátáskereskedelmi rendszert (ETS2) a Szlovák Köztársaság továbbra is aggályosnak tartja. A társadalmi hatások messze meghaladják az új rendszer környezeti előnyeit, amelyek az előzőkkel összevetve elhanyagolhatók. A Szlovák Köztársaság Nemzeti Tanácsának 2025. október 28-i határozata arra ösztönzi a Bizottságot, hogy terjessze elő az ETS2 rendszer felülvizsgálatát annak érdekében, hogy csökkentse annak regresszív hatásait. Továbbá, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 191. cikkével összhangban – amely előírja, hogy az uniós környezetvédelmi fellépésnek figyelembe kell vennie a tagállamok helyzetében mutatkozó különbségeket, és biztosítani kell, hogy az intézkedések ne járjanak túlzott mértékű terhekkkel – a Szlovák Köztársaság határozottan ellenzi a rendszer 2027-ben történő elindítását.

A Szlovák Köztársaság felszólítja a Bizottságot, hogy mielőbb vizsgálja felül a személygépkocsikra, kisteherautókra és nehézgépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírásokról szóló rendeleteket. Rugalmasabb, technológiai szempontból semlegesebb, valamint pragmatikusabb megközelítésre van szükség a kibocsátások tényleges csökkentéséhez, a versenyképesség fenntartásához és a társadalmi kohézió megőrzéséhez. Mivel a jelenlegi célértékek nem teljesen tükrözik a technológiasemlegesség elvét, a Szlovák Köztársaság felszólítja a Bizottságot, hogy a 2030 utáni időszak tekintetében vizsgálja meg, hogy a kibocsátásmentes és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású üzemanyagok – többek között az e-üzemanyagok és a fenntartható bioüzemanyagok – milyen szerepet játszhatnak a kibocsátásmentes közúti közlekedésre való átállásban, például egy szén-dioxid-korrektív tényező bevezetése révén. Ezzel egyidejűleg az akkumulátoros elektromos járművek elterjedése számos tagállamban még mindig szerény mértékű, ami ahhoz vezethet, hogy az autógyártók kihívásokkal szembesülnek a megállapított célértékek teljesítése terén, és akár büntetésekkel is sújthatók lesznek. A Szlovák Köztársaság ezért felszólítja a Bizottságot, hogy a 2030-as és 2035-ös célértékek tekintetében is terjesszen elő egy átlagos megfelelési mechanizmust.”

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATAI

1. nyilatkozat

„A 2030 utáni éghajlat-politikai keretre vonatkozó hatásvizsgálatok készítése, és különösen a 2030 utáni időszakra vonatkozó célok és tagállami erőfeszítések előterjesztése kapcsán a Bizottság követni fogja a minőségi jogalkotási keretet és a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodást.

A Bizottság szándéka az „Irány az 55%!” intézkedéscsomag hatásvizsgálataiban alkalmazotthoz hasonló részletességet biztosítani, és kellő időben eszmecserét folytatni a tagállamokkal a módszertanokról és a mennyiségi inputokról, ezzel is támogatva őket az országspecifikus elemzések elvégzésében.

E célok és erőfeszítések előkészítése során a Bizottság egyaránt be fogja mutatni a költséghatékonysági és a szolidaritási szempontokat, hogy lehetővé tegye a társjogalkotók számára, hogy a célokról való tárgyalások során megvitassák ezeket az elveket, és megfelelő egyensúlyt találjanak e szempontok között.”

2. nyilatkozat

„Amint azt Ursula von der Leyen elnök az Európai Tanácsnak címzett levelében is megerősítette, az épület-, közúti közlekedési és további ágazatokra vonatkozó kibocsátáskereskedelmi rendszert (ETS2) fokozatosan és zökkenőmentesen kell bevezetni. A Bizottság továbbra is készül javaslatot tenni az ETS2 végrehajtási kerete alapvető elemeinek felülvizsgálatára az ETS2 hatálybalépésének megkönnyítése érdekében, összhangban az Európai Tanács idevágó következtetéseinek 47. pontjában foglaltakkal. A vonatkozó javaslatokat a Bizottság még az idén el fogja fogadni. A javaslatok kezelni fogják a túlzottan magas, illetve az instabil árakra vonatkozó aggályokat: egy a korábbinál szilárdabb árstabilizáló rendszer révén fogják biztosítani a piac rendezett bevezetését és az árak kiszámíthatóságát.

A Bizottság által javasolandó szilárdabb árstabilizáló rendszerben jelentős szerephez jut az ETS2 piaci stabilizációs tartalék, másrészt mérlegelés alatt áll az a lehetőség, hogy a tagállamok az EBB-vel együttműködve előreütemezhessék az ETS2-ből származó bevételeket az alacsony és közepes jövedelmű háztartások támogatására fűtési vagy mobilitási számláik csökkentése révén. Emellett a szén-dioxid-árzásból származó, a Szociális Klímaalapba csatornázott bevételek négy területet fognak támogatni: az energia- és közlekedési szegénység leküzdését, az uniós tiszta technológiák alkalmazását, a fosszilis tüzelők területén még tapasztalható függőség csökkentését és az uniós éghajlat-politikai célok elérését.

Az átmenetnek igazságosnak és méltányosnak kell lennie, biztosítva a kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartások, a kisvállalkozások és a strukturális változásoknak leginkább kitett régiók védelmét és támogatását.”